

Ogólnopolska konferencja Ideologiczno - teoretyczna PZPR

W Komitecie Centralnym PZPR zebrała się 2 bm. I Ogólnopolska Partyną Konferencja Ideologiczno-Teoretyczna. Zwołano ją zgodnie z uchwałą IV Plenum KC PZPR w październiku ub. r. Pierwszoplanowym zadaniem przed którym stoi kilkuset uczestników konferencji jest wnikliwe, gruntowne oświetlenie wszystkich warunków i czynników umacniania ideowej i organizacyjnej jedności partii.

W konferencji uczestniczą przewodniczący Rady Państwa — Henryk Jabłoński, członkowie Biura Politycznego i Sekretariatu KC PZPR, I sekretarze i sekretarze zajmujący się sprawami propagandy komitetów wojewódzkich partii, członkowie komisji Komitetu Centralnego, reprezentanci wielkich zakładów przemysłowych, przedstawiciele świata nauki z całego kraju.

W imieniu Biura Politycznego i Sekretariatu KC uczestników konferencji serdecznie powitał I sekretarz KC PZPR Wojciech Jaruzelski.

Przewodnictwo obrad objął zastępca sekretarza KC PZPR — Stefan Olszowski. On też, jako pierwszy wygłosił referat pt. „Bieżące i perspektywiczne zadania frontu ideologicznego partii”.

Kolejne referaty wygłosili: członek Biura Politycznego sekretarz KC PZPR — Hieronim Kubiak —

Referat wygłoszony przez Stefana Olszowskiego „Bieżące i perspektywiczne zadania frontu ideologicznego partii” — publikujemy na stronie 3.

Współpraca gospodarcza Wschód - Zachód Stanowisko Polski

W Genewie zakończyła się 37 sesja Europejskiej Komisji Gospodarczej (EKG) ONZ obradująca w składzie przedstawicieli 32 państw europejskich oraz USA i Kanady — sygnatariuszy aktu końcowego z Helsinek, który wyznaczył komisji istotną rolę w realizacji ekonomicznych postanowień KBWE.

Oceniając przebieg i wyniki obrad, przewodniczący delegacji polskiej, wicepremier Józef Wleciak, w rozmowie z genewskim korespondentem PAP stwierdził: „37 sesja EKG była imprezą za trudną. Z jednej strony spadek aktywności gospodarczej w wielu krajach regionu zmniejsza możliwości istotnego rozwoju stosunków gospodarczych. Z drugiej zaś, niektóre kraje zachodnie nawet i nie istniejące możliwości usiłowały blokować, pragnąc przetrwać napięcie w stosunkach politycznych między Wschodem i Zachodem na obszar konkretnej i rzeczywistej współpracy w dziedzinie handlu, kooperacji przemysłowej, energii, nauki i techniki. Stąd też nie brak było w wystąpieniach elementów polemicznych, a nawet konfrontacyjnych.”

Cheć jednak podkreślić, że USA i niektóre państwa EWG usiłujące wykorzystywać każdy pretekst, w tym sprawy wewnętrzne Polski, do blokowania prac EKG, spotkały się z krytyką. Zdecydowana większość państw uczestniczących w sesji wypowiedziała się za rozwojem współpracy gospodarczej między Wschodem i Zachodem, za pełnym wykorzystaniem EKG jako instrumentu tej współpracy, za nieprzerwanie stanu napięcia

Pogoda

Jak nas poinformował dyżurny synoptyk IMGW w Gdyni dziś będzie bezchmurnie lub zachmurzenie małe, w ciągu dnia lokalnie umiarkowanie. Temp. od 0 rano do 12-14 w ciągu dnia, tylko nad szczytami górskimi do 17. Wiatry północno-zachodnie do zachodnich umiarkowane, ok. 10-15 km/h.

„Ideologiczne funkcje kultury i nauki”; sekretarz KC PZPR — Marian Orzechowski — „Świadomość historyczna jako płaszczyzna walki ideologicznej i politycznej”; zastępca członka Biura Politycznego KC PZPR, redaktor naczelny „Życia Gospodarczego” — Jan Głowczyk — „Społeczne problemy reformy gospodarczej”; kierownik Wydziału Ideologicznego KC PZPR — Walery Namoliński — „Leninizm fundamentem działania partii”; kierownik Wydziału Społeczno-Zawodowego KC PZPR — Stanisław Gąbriel — „Młodzież w procesie budowy socjalizmu”; I zastępca dyrektora Instytutu Podstawowych Problemów Marksizmu-Leninizmu KC PZPR — doc. Augustyn Wajda — „Uniwersalne i narodowe właściwości budowy socjalizmu w Polsce” (współautor referatu był dyrektorem IPMML — prof. Jerzy Wiatr); zastępca szefa GZP WP gen. bryg. Tadeusz Szach — „Cel, stan i perspektywy polityczne obywatelskiego ruchu odrodzenia narodu”.

Po południu obrady konferencji toczyły się w 4 sekcjach.

Autorzy dokonali wprowadzenia do swych referatów, których pełne teksty zostały wcześniej doręczone uczestnikom debaty, a następnie odbyła się dyskusja.

Pracom sekcji pierwszej, która zajęła się problemami „Ogólnych prawidłowości budownictwa socjalistycznego”, przewodniczył zastępca członka Biura Politycznego, redaktor naczelny „Życia Gospodarczego” — Jan Głowczyk.

Stanisław Wierszbiński (WSNS) przedstawił referat „Prawidłowości budowy socjalizmu a sprzeczność rozwoju społecznego”. Kazimierz Ochocki (WAP)

ne uczestnikom debaty, a następnie odbyła się dyskusja.

Pracom sekcji pierwszej, która zajęła się problemami „Ogólnych prawidłowości budownictwa socjalistycznego”, przewodniczył zastępca członka Biura Politycznego, redaktor naczelny „Życia Gospodarczego” — Jan Głowczyk.

Zaostrza się spór o Falklandy Flotylla brytyjskich okrętów wojennych płynie w kierunku Wyspy Wniebowstąpienia

W niedzielę wyraźnie zaostrzył się argentyńsko-brytyjski konflikt o archipelag Malwinów, nazywany przez Brytyjczyków Falklandami, który został w ubiegłym tygodniu przez wojsko argentyńskie. Wygląda na to, że rząd londyński uczyni wszystko, aby odzyskać utracone wyspy i — jak oświadczył brytyjski minister obrony

Brytyjska flota cywilna ewakuowana z Falklandów do Montevideo w Urugwaju, po zajęciu przez wojsko argentyńskie Wysp Falklandzkich. CAF-UPI-Telefoto

Dzień Wyzwolenia na Węgrzech Depesza z Polski

Salut artyleryjski oddany w południe 4 kwietnia w Budapeszcie oznajmił Dzień Wyzwolenia — największe święto Węgierskiej Republiki Ludowej.

Kulminacyjnym punktem obchodów był barwny festyn polityczno-artystyczny zorganizowany w parku jubileuszowym na stokach Góry Gellerta. Zgromadził on kilkadziesiąt tysięcy chłopów i dziewcząt stanowiącym uświetnieniem Rewolucyjnych Dni Młodzieży — zakończonego na szeroką skalę cyklu imprez, podczas którego oddano hołd uczestnikom rewolucji, która wybuchła 15 marca 1848 r. bojom i marce 1919 r. oraz żołnierzom Armii Radzieckiej, którzy 4 kwietnia 1945 r. wyzwolili kraj spod okupacji hitlerowskiej.

W tym samym dniu pierwszy sekretarz KC WSPR, Janos Kadar, przewodniczący Rady Prezydialnej WRL, Pál Losonczi i premier György Lazar złożyli w imię wstępnego stóp pomnika Żołnierzy Radzieckich oraz pod pomnikiem Węgierskich Bohaterów na placu Wolności w Budapeszcie. Wiece złożyli także reprezentanci organizacji społecznych i korpusu dyplomatycznego.

W dniu święta narodowego Węgierskiej Republiki Ludowej — 37 rocznicy wyzwolenia I sekretarz KC PZPR, sekretarz Rady Ministrów Wojciech Jaruzelski i przewodniczący Rady Państwa, Henryk Jabłoński — w imieniu Komitetu Centralnego PZPR, Rady Państwa i Rady Ministrów przestali do I sekretarza KC Węgierskiej Socjalistycznej Partii Robotniczej, Janosa Kádara, przewodniczącego Rady Prezydialnej Węgierskiej Republiki Ludowej, Pála Losonczi, przewodniczącego Rady Ministrów Węgierskiej Republiki Ludowej, György Lazara złożyć pośrodkiem Komitetu Centralnego WSPR, Rady Prezydialnej i Radzie Ministrów WRL, bratniemu narodowi węgierskiemu serdeczne, przyjacielskie pozdrowienia i najlepsze życzenia.

(PAP)

Wreczenie dyplomów absolwentom WSMW

Prymusem ppor. mar. mgr inż. P. Urbański

W niedzielę, 4 bm. w sali kina-teatru „Grom” Klubu Garnizonowego na Oksywie odbyła się uroczystość zakończenia studiów przez słuchaczy piątego roku Wyższej Szkoły Marynarki Wojennej im. Bohaterów Westerplatte, połączona z wręczeniem dyplomów i odznak absolwentów tej uczelni.

W uroczystości wzięli udział m. in. członek Wojskowej Rady Oceniania Narodowego, dowódca Marynarki Wojennej admirał Ludwik Januszyszyn, na stopniach dowódcy Marynarki Wojennej kontradmirałowie: Ludwik Dutkiewicz, Kazimierz Bossy, Zygmunt Rudomino, sekretarz Komitetu Partynego Marynarki Wojennej kmdr por. Zenon Dudziak, przedstawiciele władz partyjnych i administracyjnych Gdyni z I sekretarzem KM PZPR Zygmuntem Rosiakiem oraz konsulowie: ZSRR Władimir Zelenin, NRD dr Wolfgang Hebenstreit.

Przybyłszy powitał komendant MSW kontradmirał dr Witold Giliński, który w okolicznościowym wystąpieniu po dziękował absolwentom za dotychczasową służbę i naukę. Gratulując pomysłowego ukończenia studiów powitał ich w gronie oficerów podkreślając, że czeka ich obecnie trudniejszy egzamin — praktyka codziennego życia i służba na okrętach.

Dyplomy i wyróżnienia wręczył członek Wojskowej Rady Oceniania Narodowego, dowódca Marynarki Wojennej admirał L. Januszyszyn.

Jako pierwszy dyplom otrzymał ppor. — ppor. mar. mgr inż. Piotr Urbański, absolwent Wydziału Nawigacji i Uzbrojenia Okrętowego, który od pierwszego dnia pobytu w uczelni przodował w nauce i dyscyplinie osiągnął bardzo dobre i dobre oceny. Ostatnio mieliśmy okazję poznać go w roli prowadzącego telewizyjny magazyn „Informacyjny, Panorama” i Dziennik TV. Za wzorową postawę w toku studiów i najlepsze wywiązanie się z obowiązków słuchacza dowódcy Marynarki Wojennej admirał L. Januszyszyn wręczył mu dyplom i odznak absolwentów tej uczelni.

Następnie dyplomy i wyróżnienia otrzymali ppor. mar. mgr inż. Ryszard Madaliński — również absolwent Wydziału Nawigacji i Uzbrojenia okrętowego, który ukończył uczelnię z II lokatą oraz

W ub. piątek w Urzędzie Miejskim w Gdańsku pod przewodnictwem wiceprezydenta BOGDANA KASPRZYCKIEGO odbyło się spotkanie przedstawicieli Obywatelskich Komitetów Odrodzenia Narodowego działających na terenie Gdańska. W spotkaniu uczestniczyli również I sekretarz KD PZPR Gdańsk-Sródmieście KAZIMIERZ BUCHOLC i komisarz wojskowy miasta kmdr por. BOGDAN KURZYCA.

Inicjatywa tworzenia Obywatelskich Komitetów Odrodzenia Narodowego spotkała się w Gdańsku z pozytywnym odzewem społeczeństwa — istnieją już 32 takie komitety; 9 w Śródmieściu, 17 we Wrzeszczu i 6 w dzielnicy Portowa. Skupiają one 380-osobowy aktyw społeczny, w tym 228 członków PZPR, 21 przedstawicieli SD i 6 z ZSL oraz 127 bezpartyjnych. Obywatelskie Komitety Odrodzenia Narodowego działające w Gdańsku wspólnie z innymi siłami społecznymi, których źródłem inspiracji jest program WRON — generalnie mówiąc zajmują się problemami życia codziennego mieszkańców.

Za najważniejsze zadanie uznano rozwinięcie dyskusji na temat kształtu porozumienia narodowego i dotarcie do szerokiego kręgu młodzieży. Postanowiono przerehabilitować i sporządzić rejestr najważniejszych problemów możliwych do rozwiązania siłami społecznymi.

Przed nowojorską siedzibą ONZ odbyła się demonstracja przeciwko rozszerzaniu przez Stany Zjednoczone ingerencji w wewnętrzne sprawy państw Ameryki Środkowej. Wzniesiono okrzyki „reprezentacja Ameryki” i „USA — przez z Salwadorem”. Uczestnicy demonstracji

określiłi obecną politykę Waszyngtonu jako haniebną. USA, stwierdzono, robi wszystko, aby stłumić ruchy narodowowyzwoleńcze w tym regionie, nasłaniając wszelką możliwą pomoc dla dyktatorskich reżimów w Ameryce Środkowej. (A. Męł.)

Demonstracja przed siedzibą ONZ

Przed nowojorską siedzibą ONZ odbyła się demonstracja przeciwko rozszerzaniu przez Stany Zjednoczone ingerencji w wewnętrzne sprawy państw Ameryki Środkowej. Wzniesiono okrzyki „reprezentacja Ameryki” i „USA — przez z Salwadorem”. Uczestnicy demonstracji

określiłi obecną politykę Waszyngtonu jako haniebną. USA, stwierdzono, robi wszystko, aby stłumić ruchy narodowowyzwoleńcze w tym regionie, nasłaniając wszelką możliwą pomoc dla dyktatorskich reżimów w Ameryce Środkowej. (A. Męł.)

Demonstracja przed siedzibą ONZ

Przed nowojorską siedzibą ONZ odbyła się demonstracja przeciwko rozszerzaniu przez Stany Zjednoczone ingerencji w wewnętrzne sprawy państw Ameryki Środkowej. Wzniesiono okrzyki „reprezentacja Ameryki” i „USA — przez z Salwadorem”. Uczestnicy demonstracji

określiłi obecną politykę Waszyngtonu jako haniebną. USA, stwierdzono, robi wszystko, aby stłumić ruchy narodowowyzwoleńcze w tym regionie, nasłaniając wszelką możliwą pomoc dla dyktatorskich reżimów w Ameryce Środkowej. (A. Męł.)

Demonstracja przed siedzibą ONZ

Przed nowojorską siedzibą ONZ odbyła się demonstracja przeciwko rozszerzaniu przez Stany Zjednoczone ingerencji w wewnętrzne sprawy państw Ameryki Środkowej. Wzniesiono okrzyki „reprezentacja Ameryki” i „USA — przez z Salwadorem”. Uczestnicy demonstracji

określiłi obecną politykę Waszyngtonu jako haniebną. USA, stwierdzono, robi wszystko, aby stłumić ruchy narodowowyzwoleńcze w tym regionie, nasłaniając wszelką możliwą pomoc dla dyktatorskich reżimów w Ameryce Środkowej. (A. Męł.)

Demonstracja przed siedzibą ONZ

Przed nowojorską siedzibą ONZ odbyła się demonstracja przeciwko rozszerzaniu przez Stany Zjednoczone ingerencji w wewnętrzne sprawy państw Ameryki Środkowej. Wzniesiono okrzyki „reprezentacja Ameryki” i „USA — przez z Salwadorem”. Uczestnicy demonstracji

określiłi obecną politykę Waszyngtonu jako haniebną. USA, stwierdzono, robi wszystko, aby stłumić ruchy narodowowyzwoleńcze w tym regionie, nasłaniając wszelką możliwą pomoc dla dyktatorskich reżimów w Ameryce Środkowej. (A. Męł.)

Demonstracja przed siedzibą ONZ

Przed nowojorską siedzibą ONZ odbyła się demonstracja przeciwko rozszerzaniu przez Stany Zjednoczone ingerencji w wewnętrzne sprawy państw Ameryki Środkowej. Wzniesiono okrzyki „reprezentacja Ameryki” i „USA — przez z Salwadorem”. Uczestnicy demonstracji

określiłi obecną politykę Waszyngtonu jako haniebną. USA, stwierdzono, robi wszystko, aby stłumić ruchy narodowowyzwoleńcze w tym regionie, nasłaniając wszelką możliwą pomoc dla dyktatorskich reżimów w Ameryce Środkowej. (A. Męł.)

Demonstracja przed siedzibą ONZ

Przed nowojorską siedzibą ONZ odbyła się demonstracja przeciwko rozszerzaniu przez Stany Zjednoczone ingerencji w wewnętrzne sprawy państw Ameryki Środkowej. Wzniesiono okrzyki „reprezentacja Ameryki” i „USA — przez z Salwadorem”. Uczestnicy demonstracji

określiłi obecną politykę Waszyngtonu jako haniebną. USA, stwierdzono, robi wszystko, aby stłumić ruchy narodowowyzwoleńcze w tym regionie, nasłaniając wszelką możliwą pomoc dla dyktatorskich reżimów w Ameryce Środkowej. (A. Męł.)

Demonstracja przed siedzibą ONZ

Przed nowojorską siedzibą ONZ odbyła się demonstracja przeciwko rozszerzaniu przez Stany Zjednoczone ingerencji w wewnętrzne sprawy państw Ameryki Środkowej. Wzniesiono okrzyki „reprezentacja Ameryki” i „USA — przez z Salwadorem”. Uczestnicy demonstracji

określiłi obecną politykę Waszyngtonu jako haniebną. USA, stwierdzono, robi wszystko, aby stłumić ruchy narodowowyzwoleńcze w tym regionie, nasłaniając wszelką możliwą pomoc dla dyktatorskich reżimów w Ameryce Środkowej. (A. Męł.)

Demonstracja przed siedzibą ONZ

Przed nowojorską siedzibą ONZ odbyła się demonstracja przeciwko rozszerzaniu przez Stany Zjednoczone ingerencji w wewnętrzne sprawy państw Ameryki Środkowej. Wzniesiono okrzyki „reprezentacja Ameryki” i „USA — przez z Salwadorem”. Uczestnicy demonstracji

określiłi obecną politykę Waszyngtonu jako haniebną. USA, stwierdzono, robi wszystko, aby stłumić ruchy narodowowyzwoleńcze w tym regionie, nasłaniając wszelką możliwą pomoc dla dyktatorskich reżimów w Ameryce Środkowej. (A. Męł.)

Demonstracja przed siedzibą ONZ

Przed nowojorską siedzibą ONZ odbyła się demonstracja przeciwko rozszerzaniu przez Stany Zjednoczone ingerencji w wewnętrzne sprawy państw Ameryki Środkowej. Wzniesiono okrzyki „reprezentacja Ameryki” i „USA — przez z Salwadorem”. Uczestnicy demonstracji

określiłi obecną politykę Waszyngtonu jako haniebną. USA, stwierdzono, robi wszystko, aby stłumić ruchy narodowowyzwoleńcze w tym regionie, nasłaniając wszelką możliwą pomoc dla dyktatorskich reżimów w Ameryce Środkowej. (A. Męł.)

Demonstracja przed siedzibą ONZ

Przed nowojorską siedzibą ONZ odbyła się demonstracja przeciwko rozszerzaniu przez Stany Zjednoczone ingerencji w wewnętrzne sprawy państw Ameryki Środkowej. Wzniesiono okrzyki „reprezentacja Ameryki” i „USA — przez z Salwadorem”. Uczestnicy demonstracji

określiłi obecną politykę Waszyngtonu jako haniebną. USA, stwierdzono, robi wszystko, aby stłumić ruchy narodowowyzwoleńcze w tym regionie, nasłaniając wszelką możliwą pomoc dla dyktatorskich reżimów w Ameryce Środkowej. (A. Męł.)

Demonstracja przed siedzibą ONZ

Przed nowojorską siedzibą ONZ odbyła się demonstracja przeciwko rozszerzaniu przez Stany Zjednoczone ingerencji w wewnętrzne sprawy państw Ameryki Środkowej. Wzniesiono okrzyki „reprezentacja Ameryki” i „USA — przez z Salwadorem”. Uczestnicy demonstracji

określiłi obecną politykę Waszyngtonu jako haniebną. USA, stwierdzono, robi wszystko, aby stłumić ruchy narodowowyzwoleńcze w tym regionie, nasłaniając wszelką możliwą pomoc dla dyktatorskich reżimów w Ameryce Środkowej. (A. Męł.)

Demonstracja przed siedzibą ONZ

Przed nowojorską siedzibą ONZ odbyła się demonstracja przeciwko rozszerzaniu przez Stany Zjednoczone ingerencji w wewnętrzne sprawy państw Ameryki Środkowej. Wzniesiono okrzyki „reprezentacja Ameryki” i „USA — przez z Salwadorem”. Uczestnicy demonstracji

określiłi obecną politykę Waszyngtonu jako haniebną. USA, stwierdzono, robi wszystko, aby stłumić ruchy narodowowyzwoleńcze w tym regionie, nasłaniając wszelką możliwą pomoc dla dyktatorskich reżimów w Ameryce Środkowej. (A. Męł.)

Demonstracja przed siedzibą ONZ

Przed nowojorską siedzibą ONZ odbyła się demonstracja przeciwko rozszerzaniu przez Stany Zjednoczone ingerencji w wewnętrzne sprawy państw Ameryki Środkowej. Wzniesiono okrzyki „reprezentacja Ameryki” i „USA — przez z Salwadorem”. Uczestnicy demonstracji

określiłi obecną politykę Waszyngtonu jako haniebną. USA, stwierdzono, robi wszystko, aby stłumić ruchy narodowowyzwoleńcze w tym regionie, nasłaniając wszelką możliwą pomoc dla dyktatorskich reżimów w Ameryce Środkowej. (A. Męł.)

Demonstracja przed siedzibą ONZ

Przed nowojorską siedzibą ONZ odbyła się demonstracja przeciwko rozszerzaniu przez Stany Zjednoczone ingerencji w wewnętrzne sprawy państw Ameryki Środkowej. Wzniesiono okrzyki „reprezentacja Ameryki” i „USA — przez z Salwadorem”. Uczestnicy demonstracji

określiłi obecną politykę Waszyngtonu jako haniebną. USA, stwierdzono, robi wszystko, aby stłumić ruchy narodowowyzwoleńcze w tym regionie, nasłaniając wszelką możliwą pomoc dla dyktatorskich reżimów w Ameryce Środkowej. (A. Męł.)

Demonstracja przed siedzibą ONZ

Przed nowojorską siedzibą ONZ odbyła się demonstracja przeciwko rozszerzaniu przez Stany Zjednoczone ingerencji w wewnętrzne sprawy państw Ameryki Środkowej. Wzniesiono okrzyki „reprezentacja Ameryki” i „USA — przez z Salwadorem”. Uczestnicy demonstracji

określiłi obecną politykę Waszyngtonu jako haniebną. USA, stwierdzono, robi wszystko, aby stłumić ruchy narodowowyzwoleńcze w tym regionie, nasłaniając wszelką możliwą pomoc dla dyktatorskich reżimów w Ameryce Środkowej. (A. Męł.)

Demonstracja przed siedzibą ONZ

Przed nowojorską siedzibą ONZ odbyła się demonstracja przeciwko rozszerzaniu przez Stany Zjednoczone ingerencji w wewnętrzne sprawy państw Ameryki Środkowej. Wzniesiono okrzyki „reprezentacja Ameryki” i „USA — przez z Salwadorem”. Uczestnicy demonstracji

określiłi obecną politykę Waszyngtonu jako haniebną. USA, stwierdzono, robi wszystko, aby stłumić ruchy narodowowyzwoleńcze w tym regionie, nasłaniając wszelką możliwą pomoc dla dyktatorskich reżimów w Ameryce Środkowej. (A. Męł.)

Demonstracja przed siedzibą ONZ

Przed nowojorską siedzibą ONZ odbyła się demonstracja przeciwko rozszerzaniu przez Stany Zjednoczone ingerencji w wewnętrzne sprawy państw Ameryki Środkowej. Wzniesiono okrzyki „reprezentacja Ameryki” i „USA — przez z Salwadorem”. Uczestnicy demonstracji

określiłi obecną politykę Waszyngtonu jako haniebną. USA, stwierdzono, robi wszystko, aby stłumić ruchy narodowowyzwoleńcze w tym regionie, nasłaniając wszelką możliwą pomoc dla dyktatorskich reżimów w Ameryce Środkowej. (A. Męł.)

Demonstracja przed siedzibą ONZ

Przed nowojorską siedzibą ONZ odbyła się demonstracja przeciwko rozszerzaniu przez Stany Zjednoczone ingerencji w wewnętrzne sprawy państw Ameryki Środkowej. Wzniesiono okrzyki „reprezentacja Ameryki” i „USA — przez z Salwadorem”. Uczestnicy demonstracji

określiłi obecną politykę Waszyngtonu jako haniebną. USA, stwierdzono, robi wszystko, aby stłumić ruchy narodowowyzwoleńcze w tym regionie, nasłaniając wszelką możliwą pomoc dla dyktatorskich reżimów w Ameryce Środkowej. (A. Męł.)

Demonstracja przed siedzibą ONZ

Przed nowojorską siedzibą ONZ odbyła się demonstracja przeciwko rozszerzaniu przez Stany Zjednoczone ingerencji w wewnętrzne sprawy państw Ameryki Środkowej. Wzniesiono okrzyki „reprezentacja Ameryki” i „USA — przez z Salwadorem”. Uczestnicy demonstracji

określiłi obecną politykę Waszyngtonu jako haniebną. USA, stwierdzono, robi wszystko, aby stłumić ruchy narodowowyzwoleńcze w tym regionie, nasłaniając wszelką możliwą pomoc dla dyktatorskich reżimów w Ameryce Środkowej. (A. Męł.)

Demonstracja przed siedzibą ONZ

Przed nowojorską siedzibą ONZ odbyła się demonstracja przeciwko rozszerzaniu przez Stany Zjednoczone ingerencji w wewnętrzne sprawy państw Ameryki Środkowej. Wzniesiono okrzyki „reprezentacja Ameryki” i „USA — przez z Salwadorem”. Uczestnicy demonstracji

określiłi obecną politykę Waszyngtonu jako haniebną. USA, stwierdzono, robi wszystko, aby stłumić ruchy narodowowyzwoleńcze w tym regionie, nasłaniając wszelką możliwą pomoc dla dyktatorskich reżimów w Ameryce Środkowej. (A. Męł.)

Demonstracja przed siedzibą ONZ

Przed nowojorską siedzibą ONZ odbyła się demonstracja przeciwko rozszerzaniu przez Stany Zjednoczone ingerencji w wewnętrzne sprawy państw Ameryki Środkowej. Wzniesiono okrzyki „reprezentacja Ameryki” i „USA — przez z Salwadorem”. Uczestnicy demonstracji

określiłi obecną politykę Waszyngtonu jako haniebną. USA, stwierdzono, robi wszystko, aby stłumić ruchy narodowowyzwoleńcze w tym regionie, nasłaniając wszelką możliwą pomoc dla dyktatorskich reżimów w Ameryce Środkowej. (A. Męł.)

Demonstracja przed siedzibą ONZ

Przed nowojorską siedzibą ONZ odbyła się demonstracja przeciwko rozszerzaniu przez Stany Zjednoczone ingerencji w wewnętrzne sprawy państw Ameryki Środkowej. Wzniesiono okrzyki „reprezentacja Ameryki” i „USA — przez z Salwadorem”. Uczestnicy demonstracji

określiłi obecną politykę Waszyngtonu jako haniebną. USA, stwierdzono, robi wszystko, aby stłumić ruchy narodowowyzwoleńcze w tym regionie, nasłaniając wszelką możliwą pomoc dla dyktatorskich reżimów w Ameryce Środkowej. (A. Męł.)

Demonstracja przed siedzibą ONZ

Przed nowojorską siedzibą ONZ odbyła się demonstracja przeciwko rozszerzaniu przez Stany Zjednoczone ingerencji w wewnętrzne sprawy państw Ameryki Środkowej. Wzniesiono okrzyki „reprezentacja Ameryki” i „USA — przez z Salwadorem”. Uczestnicy demonstracji

określiłi obecną politykę Waszyngtonu jako haniebną. USA, stwierdzono, robi wszystko, aby stłumić ruchy narodowowyzwoleńcze w tym regionie, nasłaniając wszelką możliwą pomoc dla dyktatorskich reżimów w Ameryce Środkowej. (A. Męł.)

Demonstracja przed siedzibą ONZ

Przed nowojorską siedzibą ONZ odbyła się demonstracja przeciwko rozszerzaniu przez Stany Zjednoczone ingerencji w wewnętrzne sprawy państw Ameryki Środkowej. Wzniesiono okrzyki „reprezentacja Ameryki” i „USA — przez z Salwadorem”. Uczestnicy demonstracji

określiłi obecną politykę Waszyngtonu jako haniebną. USA, stwierdzono, robi wszystko, aby stłumić ruchy narodowowyzwoleńcze w tym regionie, nasłaniając wszelką możliwą pomoc dla dyktatorskich reżimów w Ameryce Środkowej. (A. Męł.)

Demonstracja przed siedzibą ONZ

Przed nowojorską siedzibą ONZ odbyła się demonstracja przeciwko rozszerzaniu przez Stany Zjednoczone ingerencji w wewnętrzne sprawy państw Ameryki Środkowej. Wzniesiono okrzyki „reprezentacja Ameryki” i „USA — przez z Salwadorem”. Uczestnicy demonstracji

określiłi obecną politykę Waszyngtonu jako haniebną. USA, stwierdzono, robi wszystko, aby stłumić ruchy narodowowyzwoleńcze w tym regionie, nasłaniając wszelką możliwą pomoc dla dyktatorskich reżimów w Ameryce Środkowej. (A. Męł.)

Demonstracja przed siedzibą ONZ

Przed nowojorską siedzibą ONZ odbyła się demonstracja przeciwko rozszerzaniu przez Stany Zjednoczone ingerencji w wewnętrzne sprawy państw Ameryki Środkowej. Wzniesiono okrzyki „reprezentacja Ameryki” i „USA — przez z Salwadorem”. Uczestnicy demonstracji

określiłi obecną politykę Waszyngtonu jako haniebną. USA, stwierdzono, robi wszystko, aby stłumić ruchy narodowowyzwoleńcze w tym regionie, nasłaniając wszelką możliwą pomoc dla dyktatorskich reżimów w Ameryce Środkowej. (A. Męł.)

Demonstracja przed siedzibą ONZ

Przed nowojorską siedzibą ONZ odbyła się demonstracja przeciwko rozszerzaniu przez Stany Zjednoczone ingerencji w wewnętrzne sprawy państw Ameryki Środkowej. Wzniesiono okrzyki „reprezentacja Ameryki” i „USA — przez z Salwadorem”. Uczestnicy demonstracji

określiłi obecną politykę Waszyngtonu jako haniebną. USA, stwierdzono, robi wszystko, aby stłumić ruchy narodowowyzwoleńcze w tym regionie, nasłaniając wszelką możliwą pomoc dla dyktatorskich reżimów w Ameryce Środkowej. (A. Męł.)

Demonstracja przed siedzibą ONZ

Przed nowojorską siedzibą ONZ odbyła się demonstracja przeciwko rozszerzaniu przez Stany Zjednoczone ingerencji w wewnętrzne sprawy państw Ameryki Środkowej. Wzniesiono okrzyki „reprezentacja Ameryki” i „USA — przez z Salwadorem”. Uczestnicy demonstracji

określiłi obecną politykę Waszyngtonu jako haniebną. USA, stwierdzono, robi wszystko, aby stłumić ruchy narodowowyzwoleńcze w tym regionie, nasłaniając wszelką możliwą pomoc dla dyktatorskich reżimów w Ameryce Środkowej. (A. Męł.)

Obchody Miesiąca Pamięci Narodowej

W całym kraju trwają — rozpoczęte 1 bm. obchody Miesiąca Pamięci Narodowej. Miesiąc ten obchodzony jest od wielu już lat w całej Europie pod znakiem międzynarodowej solidarności byłych bojowników ruchu oporu, uczestników walk z hitlerowskim faszyzmem i byłych więźniów niemieckich obozów koncentracyjnych.

Spółczesność składa w tych dniach wieńce w miejscach walk i martyrologii narodu polskiego.

Z inicjatywy Związku Bojowników o Wolność i Demokrację, Związku Inwalidów Wojennych PRL i Związku Ofiarciennych Żołnierzy PRL — przy współpracy z wojskiem i szkołami — organizowane są także antywojenne manifestacje pod hasłem „Nigdy więcej wojny, nigdy więcej faszyzmu”.

Raport Komisji Planowania

● Dokończenie ze str. 1

działania w kierunku intensyfikacji współpracy z krajami socjalistycznymi, przede wszystkim z ZSRR.

Również prace wykonawcze budownictwa nie są w pełni wykorzystane a nadwyżki zatrudnienia z tego tytułu sięgają ok. 200 tys. osób.

Raport przypomina działania władz politycznych i państwowych mające na celu rozwój rolnictwa. Biuro Polityczne KC PZPR i Prezydium NK ZSL wydały wspólne wytyczne w sprawie rolnictwa i gospodarki żywnościowej. Działania podjęte w ślad za nimi nie przyniosły jednak spodziewanych efektów, przede wszystkim z powodu przeniesienia przez ekstremalne siły „Solidarności” walki politycznej na teren wiejski, dezorganizacji pracy administracji wiejskiej oraz zerwania więzi ekonomicznych między wieśmi a miastem.

Sytuacja w rolnictwie jest nadal trudna mimo symptomów poprawy wyrażających się przede wszystkim wzrostem pogłowia bydła i trzo-

dy, zwłozczenia w gospodarstwach indywidualnych.

Jeśli chodzi o zatrudnienie w gospodarce narodowej, to w niektórych jej dziedzinach występują znaczne nadwyżki, a w innych niedobory. W 1981 roku nastąpiło pogorszenie wykorzystania czasu pracy i dyscypliny.

Polityka dochodowa była nadal — podobnie jak w latach siedemdziesiątych — odzwierciedlała kształtowania się społecznej wydajności pracy. Przyczyniło się to do utrwalenia błędnej i szkodliwej przekonań, że płace i dochody mogą być do woli zwiększane przez władze, na którą można wywierać nacisk m. in. przy pomocy broni strajkowej. W rezultacie wystąpiła dezorganizacja rynku wskutek głębokiej dysproporcji między ilością pieniądza w ludności a dostępnymi do sprzedaży zasobami towarów. Gdyby nie dokonano reformy cen, dysproporcja ta uległaby dalszemu szybkiemu pogłębieniu. Dzięki jej urzeczywistnieniu po wprowadzeniu stanu wojennego stworzono jedną z istotnych przesłanek poprawy sytuacji rynkowej. Dla uzyskania trwałej poprawy konieczne jest jednak zwiększenie produkcji towarów i usług.

Jesteśmy zażenowani zarówno wobec wstępującego jak i Zachu. Istotne zadanie Polski wobec krajów socjalistycznych — prawie w całości wobec ZSRR — wyniosło 3,1 mld rubli. ZSRR wyraził gotowość udzielenia nam kredytu bankowego na pokrycie tegoż zadania.

Reforma gospodarcza, zmiana cen, zaopatrzeniowa i detaliczna oraz kursów walutowych, tworzą przesłanki do uregulowania rachunku kosztów i prawidłowego określania wyników finansowych przedsiębiorstw.

A o uwagę końcową, zawarte w raporcie, stanowicie, niejako jego podsumowanie: wprowadzenie stanu wojennego usunęło szereg czynników pogłębiających kryzys gospodarczy. Wzrosła dyscyplina pracy i ład w całej działalności gospodarczej. Dzięki temu wzrosła produk-

cja surowców krajowych i produktów opartych na ich przetworstwie.

Nadal w trudnej sytuacji znajduje się też gałęź przemysłu przetwórczego, których produkcja jest w dużym stopniu uzależniona od importu z krajów kapitalistycznych. Trudności w tych gałęziach uległy pogłębieniu wskutek zastosowania przez USA i pod ich wpływem przez niektóre inne kraje, restrykcji gospodarczych.

Dla przewidywanej trudności podjęto kroki mające na celu pogłębienie i rozszerzenie współpracy z gospodarką ZSRR i innych krajów socjalistycznych.

Na dłuższą metę najsłabszą drogą wydosłania jest całkowicie głębokiego przestawienia gospodarki w kierunku większego oparcia jej na krajowych zasobach, a także trwałego, ścisłego nawiązania z gospodarkami krajów RWPG.

U progu 1982 r. rząd podjął problemy, które dawniej czekały na rozwiązania, co powinno wywarzyć decydujący wpływ na sytuację gospodarczą kraju. Są to:

1) w sferze rynku — przede wszystkim reforma cen detalicznych artykułów konsumpcyjnych oraz nowe zasady kształtowania cen artykułów przemysłowych;

2) nowe zasady finansowania, nowa polityka finansowa, reformy w stosunku do reformy gospodarczej;

3) sukcesywne wdrażanie zmian w organizacji i funkcjonowaniu centralnej i terenowej administracji państwowej i gospodarczej w celu wzmocnienia i wdrożenia w życie reformy.

Całkowicie zamierzają realizować na celach jak najszybsze zharmonizowanie dotychczasowych tendencji i spójności w gospodarce oraz uzyskanie zarówno własnego, jak i przy pomocy krajów socjalistycznych, najszybszego rozwoju gospodarczego. Wzrosła dyscyplina pracy i ład w całej działalności gospodarczej. Dzięki temu wzrosła produk-

cja surowców krajowych i produktów opartych na ich przetworstwie.

Nadal w trudnej sytuacji znajduje się też gałęź przemysłu przetwórczego, których produkcja jest w dużym stopniu uzależniona od importu z krajów kapitalistycznych. Trudności w tych gałęziach uległy pogłębieniu wskutek zastosowania przez USA i pod ich wpływem przez niektóre inne kraje, restrykcji gospodarczych.

Dla przewidywanej trudności podjęto kroki mające na celu pogłębienie i rozszerzenie współpracy z gospodarką ZSRR i innych krajów socjalistycznych.

Na dłuższą metę najsłabszą drogą wydosłania jest całkowicie głębokiego przestawienia gospodarki w kierunku większego oparcia jej na krajowych zasobach, a także trwałego, ścisłego nawiązania z gospodarkami krajów RWPG.

U progu 1982 r. rząd podjął problemy, które dawniej czekały na rozwiązania, co powinno wywarzyć decydujący wpływ na sytuację gospodarczą kraju. Są to:

1) w sferze rynku — przede wszystkim reforma cen detalicznych artykułów konsumpcyjnych oraz nowe zasady kształtowania cen artykułów przemysłowych;

2) nowe zasady finansowania, nowa polityka finansowa, reformy w stosunku do reformy gospodarczej;

3) sukcesywne wdrażanie zmian w organizacji i funkcjonowaniu centralnej i terenowej administracji państwowej i gospodarczej w celu wzmocnienia i wdrożenia w życie reformy.

Całkowicie zamierzają realizować na celach jak najszybsze zharmonizowanie dotychczasowych tendencji i spójności w gospodarce oraz uzyskanie zarówno własnego, jak i przy pomocy krajów socjalistycznych, najszybszego rozwoju gospodarczego. Wzrosła dyscyplina pracy i ład w całej działalności gospodarczej. Dzięki temu wzrosła produk-

Posiedzenie Prezydium WK ZSL w Gdańsku

Dnia 2 kwietnia br. w siedzibie Wojewódzkiego Komitetu Zjednoczonego Stronnictwa Ludowego w Gdańsku pod przewodnictwem członka Prezydium NK, prezesa WK ZSL Bogusława Droszcza odbyło się posiedzenie Prezydium Wojewódzkiego Komitetu ZSL.

W pierwszej części posiedzenia prezydium zapoznało się z informacjami na temat przebiegu i wyników VII Plenum Naczelnego Komitetu ZSL, przedstawił wniósł przez prezesa WK B. Droszcza. Następnie prezydium oceniło stan przygotowań rolnictwa do prac wiosennych, zwracając szczególną uwagę na

Delegacja KC PZPR zakończyła wizytę w NRD

W NRD, zakończyła swoją delegację do Komitetu Centralnego PZPR pod przewodnictwem zastępcy członka Biura Politycznego, sekretarza KC PZPR, Mariana Woźniaka. Odbyła ona wiele spotkań z członkami Biura Politycznego i gospodarczymi NRD oraz zwiedziła niektóre obiekty przemys-

łowe i placówki naukowo-badawcze w okręgu Halle. W centrum wszystkich przeprowadzonych rozmów były zadania obywateli partii i państw wynikające z rozmów Wojciecha Jaruzelskiego z Erichem Honeckerem w czasie niedawnej wizyty przyjaźni delegacji partyjno-państwowej PRL.

Rozmowy J. Wiercaka w Genewie

Przebywający w Genewie w związku z 37 sesją Europejskiej Komisji Gospodarczej ONZ, wiceminister spraw zagranicznych PRL, Józef Wiercaka spotkał się z sekretarzem generalnym listy Chrześcijańskiej, H. Heilem oraz z przewodniczącym Między narodowego Komitetu Czerwonego Krzyża A. Hayem. Tematem rozmów były

sprawy związane z współpracą Polski z tymi organizacjami i jej kontynuacją. Wiceminister J. Wiercaka odbył także rozmowy z przedstawicielami Indii, Francji i USA w Komitecie Rozbrojeniowym. Dotyczyły one niektórych aspektów pracy Komitetu Rozbrojeniowego. (PAP)

Wreczenie dyplomów absolwentom WSMW

● Dokończenie ze str. 1

żę właściwie spożytkuje nabytą wiedzę w dalszej służbie dla socjalistycznej ojczyzny.

Członek WRON, dowódca MW admirał L. Janczyszn, złożył absolwentom serdeczne gratulacje.

Uroczystość odbyła się z udziałem sztabu WSMW, tego samego na który cztery lata temu obecni absolwenci składali przysięgę wojskową, a w ubiegłym roku przy jego odczytaniu otrzymali pierwszy stopień oficerski.

Wzrost Szkoła Marynarki Wojennej im. Bohaterów Westerplatte wypuszczała wyszkolonych w niej oficerów politycznych. Dodatkową ukończył oni studia oświaty kulturalnej. Dyplomy wręczył im zastępca dowódcy Marynarki Wojennej ds. politycznych kontradmirał Ludwik Dutkowiński. W imieniu tegoż kontradmirała podziękował wyraził pp. mr. mr. inż. Piotr Urbanik. Zapewnił on, że w przyszłości, wraz z kolegami dołoży starań, aby swoje odpowiedzialne obowiązki wykonać jak najlepiej.

(mk)

Ekspresem

przez Wybrzeże

● Leśnicy z Pomorza środkowego postanowili wykorzystać tysiące zwałonych tu przez wichry sosny i świerku do produkcji kapaliaków. Do końca pierwszego półrocza br. do kapali planu jest się dostarczyć ponad 50 tys. m³ drewna. Odrąbków kapaliaków uzyskanych z wyrównanych drzew, zalegających lasy w województwie koszalińskim i słupskim.

● 4 km. do portu gdańskiego z ładunkiem 2 tys. 40 ton radzieckiej bawlny, oraz 50 ton przypały do portu zwał zwał z Ilkiewska statek PZM „Bochnia”. Rozładunek tych dostarczonych drogą morską towarów rozpocznie się dziś od wczesnych godzin rannych. Statek handlowy radzieckiej „Wera Muchina”, wiezie do portu gdańskiego z Archangielska 3 tys. 75 ton celulozy.

W porcie gdańskim zakończył się przeładunek kapaliaków na statku „Czarnecki”, który z Indii dostarcza ok. 2 tys. ton herbaty. Natomiast w Porcie Północnym 4 km. na molo „PZM „Turoszów” zakończono załadunek 52 tys. 500 ton węgla koksującego przeznaczonego dla odbiorcy hiszpańskiego.

Na dłuższą metę konieczny jest radykalny wzrost wpływów dewizowych, bez których przetrwanie państwa na okres po upływie wyłączenia wojny obecnej i spóźnionych w najbliższej przyszłości odroczenia. Pierwsze symptomy zmiany sytuacji, wyrażające się wzrostem produkcji surowców i paliw w I kwartale br. poprawiają nieco naszą pozycję.

Minister gospodarki RFN Otto Lamsdorff w drodze do Japonii zatrzymał się w piątek w Moskwie, gdzie przeprowadził godzinną rozmowę z radzieckim wicepremierem Leonidem Koniandem. Poruszone m. in. sprawy kontraktu na dostawę syberyjskiego gazu do Europy zachodniej. Wicepremier Konstantow jest współprzewodniczącym radziecko-zachodnio-

Po raz pierwszy bez zysków

● Dokończenie ze str. 1

czwartą (135 tys. ton) mniejsze jak w 1980 roku.

Niekorzystnym zjawiskiem było pogorszenie się struktury przewożonych ładunków, co znajduje swój wyraz w stosunku niskich stawek frachtowych i oraz w globalnej kwocie uzyskanych wpływów, które za I kwartał zmniejszyły się o ok. 9,5 mld zł. Niestety, koszty armatora wzrosły w jeszcze większym stopniu, stąd też PLO po raz pierwszy od co najmniej 25 lat nie mogą pochwalić się dodatnią akumulacją.

Główną tego przyczyną jest znaczna różnica pomiędzy obowiązującym obecnie kursem walutowym a wzrostem cen za usługi oceaniczne i remontowe, przedsięwzięcia w obrocie portowo-morskim.

Wieloletni sukcesy PLO za I kwartał br. są znacznie lepsze efekty marcy od wyników stycznia i lutego br., co świadczy, że nie byłby doremnym ogromny wysiłek armatora, a zwłaszcza jego służb eksploatacyjnych, agentów i zagranicznych przedstawicieli poczyniony podczas 3 pierwszych miesięcy stanu wojennego, aby nie dopuścić pomimo trudności w łączności telefonicznej i teleksowej do przerwy w kontaktach z jego zagranicznymi kontrahentami.

(PAP)

Polsko - francuski film „Sprawa Dantona”

„Film Polski” i francuskie towarzystwo filmowe „Pathe - Gaumont” podpisały w Paryżu umowę o koprodukcji filmowej o koprodukcji „Sprawy Dantona” w reżyserii Andrzeja Wajdy. Od 11 kwietnia przez dwa miesiące będą trwały we Francji zdjęcia z udziałem przeszło 30-osiobowej ekipy polskich aktorów i realizatorów. Główną rolę zagrają znani aktorzy Gerard Depardieu i Wojciech Szostak.

„Pathe - Gaumont”, jest największym w Europie filmowym towarzystwem produkcyjnym - dystrybucyjnym „Filmu Polskiego”. Wyświetlanie „Sprawy Dantona” przez sieć kin „Pathe - Gaumont” zapewni umowę o koprodukcji filmowej o koprodukcji „Sprawy Dantona” w reżyserii Andrzeja Wajdy. Od 11 kwietnia przez dwa miesiące będą trwały we Francji zdjęcia z udziałem przeszło 30-osiobowej ekipy polskich aktorów i realizatorów. Główną rolę zagrają znani aktorzy Gerard Depardieu i Wojciech Szostak.

„Pathe - Gaumont”, jest największym w Europie filmowym towarzystwem produkcyjnym - dystrybucyjnym „Filmu Polskiego”. Wyświetlanie „Sprawy Dantona” przez sieć kin „Pathe - Gaumont” zapewni umowę o koprodukcji filmowej o koprodukcji „Sprawy Dantona” w reżyserii Andrzeja Wajdy. Od 11 kwietnia przez dwa miesiące będą trwały we Francji zdjęcia z udziałem przeszło 30-osiobowej ekipy polskich aktorów i realizatorów. Główną rolę zagrają znani aktorzy Gerard Depardieu i Wojciech Szostak.

„Pathe - Gaumont”, jest największym w Europie filmowym towarzystwem produkcyjnym - dystrybucyjnym „Filmu Polskiego”. Wyświetlanie „Sprawy Dantona” przez sieć kin „Pathe - Gaumont” zapewni umowę o koprodukcji filmowej o koprodukcji „Sprawy Dantona” w reżyserii Andrzeja Wajdy. Od 11 kwietnia przez dwa miesiące będą trwały we Francji zdjęcia z udziałem przeszło 30-osiobowej ekipy polskich aktorów i realizatorów. Główną rolę zagrają znani aktorzy Gerard Depardieu i Wojciech Szostak.

„Pathe - Gaumont”, jest największym w Europie filmowym towarzystwem produkcyjnym - dystrybucyjnym „Filmu Polskiego”. Wyświetlanie „Sprawy Dantona” przez sieć kin „Pathe - Gaumont” zapewni umowę o koprodukcji filmowej o koprodukcji „Sprawy Dantona” w reżyserii Andrzeja Wajdy. Od 11 kwietnia przez dwa miesiące będą trwały we Francji zdjęcia z udziałem przeszło 30-osiobowej ekipy polskich aktorów i realizatorów. Główną rolę zagrają znani aktorzy Gerard Depardieu i Wojciech Szostak.

„Pathe - Gaumont”, jest największym w Europie filmowym towarzystwem produkcyjnym - dystrybucyjnym „Filmu Polskiego”. Wyświetlanie „Sprawy Dantona” przez sieć kin „Pathe - Gaumont” zapewni umowę o koprodukcji filmowej o koprodukcji „Sprawy Dantona” w reżyserii Andrzeja Wajdy. Od 11 kwietnia przez dwa miesiące będą trwały we Francji zdjęcia z udziałem przeszło 30-osiobowej ekipy polskich aktorów i realizatorów. Główną rolę zagrają znani aktorzy Gerard Depardieu i Wojciech Szostak.

„Pathe - Gaumont”, jest największym w Europie filmowym towarzystwem produkcyjnym - dystrybucyjnym „Filmu Polskiego”. Wyświetlanie „Sprawy Dantona” przez sieć kin „Pathe - Gaumont” zapewni umowę o koprodukcji filmowej o koprodukcji „Sprawy Dantona” w reżyserii Andrzeja Wajdy. Od 11 kwietnia przez dwa miesiące będą trwały we Francji zdjęcia z udziałem przeszło 30-osiobowej ekipy polskich aktorów i realizatorów. Główną rolę zagrają znani aktorzy Gerard Depardieu i Wojciech Szostak.

„Pathe - Gaumont”, jest największym w Europie filmowym towarzystwem produkcyjnym - dystrybucyjnym „Filmu Polskiego”. Wyświetlanie „Sprawy Dantona” przez sieć kin „Pathe - Gaumont” zapewni umowę o koprodukcji filmowej o koprodukcji „Sprawy Dantona” w reżyserii Andrzeja Wajdy. Od 11 kwietnia przez dwa miesiące będą trwały we Francji zdjęcia z udziałem przeszło 30-osiobowej ekipy polskich aktorów i realizatorów. Główną rolę zagrają znani aktorzy Gerard Depardieu i Wojciech Szostak.

„Pathe - Gaumont”, jest największym w Europie filmowym towarzystwem produkcyjnym - dystrybucyjnym „Filmu Polskiego”. Wyświetlanie „Sprawy Dantona” przez sieć kin „Pathe - Gaumont” zapewni umowę o koprodukcji filmowej o koprodukcji „Sprawy Dantona” w reżyserii Andrzeja Wajdy. Od 11 kwietnia przez dwa miesiące będą trwały we Francji zdjęcia z udziałem przeszło 30-osiobowej ekipy polskich aktorów i realizatorów. Główną rolę zagrają znani aktorzy Gerard Depardieu i Wojciech Szostak.

W mieście Gaza, w okupowanej przez Izrael strefie Gazy eksplodował w niedzielę granat ręczny. Ranny został żołnierz izraelski oraz jedna osoba cywilna.

W katolickiej dzielnicy Bellosu nie zidentyfikowani do tej pory osoby zstrzelili w sobotę 20-letniego mężczyznę. W obawie przed pułapkami minowymi, jakie zamocowały mogły pozostać, policja ewakuowała 40 rodzin, zamieszkujących w pobliżu miejsca zabójstwa.

Ze szczególnym zadowoleniem Weinberger ocenił wizytę w Korei Południowej. Tamtejszy reżim utrzymuje 600-tysięczną armię, przeznaczając na cele wojenne 6 proc. produktu narodowego brutto, czyli trzecią część budżetu państwa. (PAP)

W ostatnią sobotę przed podjęciem zginił od kuli zamachowca w Paryżu 42-letni dyplomata izraelski JAKOB BARISANTOW. Zamachowca podobno kobietę, która dokonała zbrodni zamachu na radcę ambasady USA, którą ledwie uchwycił z ręki, a 18 stycznia br. zamordowano zastępcę attaché wistowskiego ambasady USA, p. k. Charlesa Raya. Sprawców dwóch ostatnich zamachów nie zdolno do tego ustalić.

Chociaż dotychczas żadna organizacja nie przyznała się do zamachu, rzecznik izraelskiego MSZ i ambasador tego kraju we Francji oskarżyli Organizację Wyzwolenia Palestyny. Trzy dni wcześniej izraelskie osoby ostrzeliwały z pistoletów maszynowych siedzibę izraelskiej misji w Paryżu, zajmując się rakietami. Agencja AFP przypomina, że jest to czwarty zamach na dyplomata w Paryżu od początku ubiegłego roku. W marcu 1981 r. nacjonalistyczny ormiański zabili dwóch dyptomatów izraelskich; 12 listopada 1981 r. dokonano nieudanego zamachu na radcę ambasady USA, którą ledwie uchwycił z ręki, a 18 stycznia br. zamordowano zastępcę attaché wistowskiego ambasady USA, p. k. Charlesa Raya. Sprawców dwóch ostatnich zamachów nie zdolno do tego ustalić.

Chociaż dotychczas żadna organizacja nie przyznała się do zamachu, rzecznik izraelskiego MSZ i ambasador tego kraju we Francji oskarżyli Organizację Wyzwolenia Palestyny. Trzy dni wcześniej izraelskie osoby ostrzeliwały z pistoletów maszynowych siedzibę izraelskiej misji w Paryżu, zajmując się rakietami. Agencja AFP przypomina, że jest to czwarty zamach na dyplomata w Paryżu od początku ubiegłego roku. W marcu 1981 r. nacjonalistyczny ormiański zabili dwóch dyptomatów izraelskich; 12 listopada 1981 r. dokonano nieudanego zamachu na radcę ambasady USA, którą ledwie uchwycił z ręki, a 18 stycznia br. zamordowano zastępcę attaché wistowskiego ambasady USA, p. k. Charlesa Raya. Sprawców dwóch ostatnich zamachów nie zdolno do tego ustalić.

Chociaż dotychczas żadna organizacja nie przyznała się do zamachu, rzecznik izraelskiego MSZ i ambasador tego kraju we Francji oskarżyli Organizację Wyzwolenia Palestyny. Trzy dni wcześniej izraelskie osoby ostrzeliwały z pistoletów maszynowych siedzibę izraelskiej misji w Paryżu, zajmując się rakietami. Agencja AFP przypomina, że jest to czwarty zamach na dyplomata w Paryżu od początku ubiegłego roku. W marcu 1981 r. nacjonalistyczny ormiański zabili dwóch dyptomatów izraelskich; 12 listopada 1981 r. dokonano nieudanego zamachu na radcę ambasady USA, którą ledwie uchwycił z ręki, a 18 stycznia br. zamordowano zastępcę attaché wistowskiego ambasady USA, p. k. Charlesa Raya. Sprawców dwóch ostatnich zamachów nie zdolno do tego ustalić.

Chociaż dotychczas żadna organizacja nie przyznała się do zamachu, rzecznik izraelskiego MSZ i ambasador tego kraju we Francji oskarżyli Organizację Wyzwolenia Palestyny. Trzy dni wcześniej izraelskie osoby ostrzeliwały z pistoletów maszynowych siedzibę izraelskiej misji w Paryżu, zajmując się rakietami. Agencja AFP przypomina, że jest to czwarty zamach na dyplomata w Paryżu od początku ubiegłego roku. W marcu 1981 r. nacjonalistyczny ormiański zabili dwóch dyptomatów izraelskich; 12 listopada 1981 r. dokonano nieudanego zamachu na radcę ambasady USA, którą ledwie uchwycił z ręki, a 18 stycznia br. zamordowano zastępcę attaché wistowskiego ambasady USA, p. k. Charlesa Raya. Sprawców dwóch ostatnich zamachów nie zdolno do tego ustalić.

Chociaż dotychczas żadna organizacja nie przyznała się do zamachu, rzecznik izraelskiego MSZ i ambasador tego kraju we Francji oskarżyli Organizację Wyzwolenia Palestyny. Trzy dni wcześniej izraelskie osoby ostrzeliwały z pistoletów maszynowych siedzibę izraelskiej misji w Paryżu, zajmując się rakietami. Agencja AFP przypomina, że jest to czwarty zamach na dyplomata w Paryżu od początku ubiegłego roku. W marcu 1981 r. nacjonalistyczny ormiański zabili dwóch dyptomatów izraelskich; 12 listopada 1981 r. dokonano nieudanego zamachu na radcę ambasady USA, którą ledwie uchwycił z ręki, a 18 stycznia br. zamordowano zastępcę attaché wistowskiego ambasady USA, p. k. Charlesa Raya. Sprawców dwóch ostatnich zamachów nie zdolno do tego ustalić.

Posiedzenie Komisji Wspólnej Przedstawicieli Rządu i Episkopatu

2 bm. odbyło się posiedzenie Komisji Wspólnej Przedstawicieli Rządu i Episkopatu. W trakcie posiedzenia omówiono aktualną sytuację w kraju. Zgodnie stwierdzono, że potrzebne jest zespolenie sił społecznych dla przezwyciężenia trudności przeżywanych przez nasz kraj. W tym kontekście dyskutowano o problemie ugody społecznej, stwierdzając, że jej osiągnięcie jest konieczne i możliwe. Wskazano na potrzebę kontynuowania dialogu między przedstawicielami grup

społecznych i tworzenia właściwego klimatu dla niego. Ugoda społeczna powinna z jednej strony zabezpieczyć ośrodek wewnętrzny, a z drugiej strony doprowadzić do pełnego przywrócenia swobód obywatelskich. Ustalono zestaw dalszych prac komisji, które będą orzecznictwem obrad kolejnych posiedzeń. Prace te dotyczyć będą zarówno spraw wchodzących w zakres stosunków między państwem i Kościołem, jak i problemów ogólnospołecznych. (PAP)

Narada w Stowarzyszeniu „PAX”

Jak informuje rzecznik prasowy „PAX” 3 bm. w Warszawie odbyła się narada kierowniczego aktywnego Stowarzyszenia „PAX”. Oraz Zjednoczonych Zespołów Gospodarczych, w której toku referat wygłosił przewodniczący zarządu Stowarzyszenia „PAX” minister Zenon Ko-mender. Dokończył analizę aktualnej sytuacji i teowopolitycznej i gospodarczej

kraju oraz charakteryzując siły, które uniemożliwiają rozwiązanie konfliktu na drodze politycznej. podkreślił on, że czas sta-nu wojennego trzeba traktować jako próbę porządkowania spraw polskich siłami własnymi. Jednym z warunków wykorzystania tego czasu, jest konieczność przeciwdziałania wszelkim tendencjom, które chciałyby nadal kopać kawałki sytuacji i tym samym opóźniać wycohdzenie ze stanu wojennego.

Ruch społeczny katolicki świeckich „PAX”, zachowując swoją ideową tożsamość oraz pozostając w łączności ze swoim społecznym zapleczem będzie siłą aktywną działającą w poczuciu współodpowiedzialności za wyzyskanie Polski z kryzysu i perspektywą państwa socjalistycznego.

W wyniku dyskusji sprecyzowano bieżące zadania dla organizacji terenowej, wydzielono pracy i wydawnictwa oraz planu gospodarczego Stowarzyszenia „PAX”. (PAP)

Wyrokiem Sądu Wojewódzkiego w Łodzi z dnia 30 grudnia ub. r. S. Stowik skazany został w trybie doraźnym na karę 4 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności za zorganizowanie i przeprowadzenie w dniu 13 grudnia ub. r. akcji protestacyjnej w siedzibie Zarządu Regionalnego, podczas której wzywał do powołania zakładanych komitetów strajkowych i rozpoczęcia strajku powszechnego. (PAP)

Sąd Najwyższy po rozpoznaniu rewizji nadzwyczajnej wniesionej przez prokuratora generalnego w sprawie przeciwko byłemu przewodniczącemu Zarządu Regionalnego NSZZ „Solidarność” Ziemi Łódzkiej, Andrzejowi Słowikowi podwyższył wymierzona mu karę pozbawienia wolności do lat 6.

Sąd Wojewódzki w Łodzi z dnia 30 grudnia ub. r. S. Stowik skazany został w trybie doraźnym na karę 4 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności za zorganizowanie i przeprowadzenie w dniu 13 grudnia ub. r. akcji protestacyjnej w siedzibie Zarządu Regionalnego, podczas której wzywał do powołania zakładanych komitetów strajkowych i rozpoczęcia strajku powszechnego. (PAP)

Sąd Wojewódzki w Łodzi z dnia 30 grudnia ub. r. S. Stowik skazany został w trybie doraźnym na karę 4 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności za zorganizowanie i przeprowadzenie w dniu 13 grudnia ub. r. akcji protestacyjnej w siedzibie Zarządu Regionalnego, podczas której wzywał do powołania zakładanych komitetów strajkowych i rozpoczęcia strajku powszechnego. (PAP)

Sąd Wojewódzki w Łodzi z dnia 30 grudnia ub. r. S. Stowik skazany został w trybie doraźnym na karę 4 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności za zorganizowanie i przeprowadzenie w dniu 13 grudnia ub. r. akcji protestacyjnej w siedzibie Zarządu Regionalnego, podczas której wzywał do powołania zakładanych komitetów strajkowych i rozpoczęcia strajku powszechnego. (PAP)

Sąd Wojewódzki w Łodzi z dnia 30 grudnia ub. r. S. Stowik skazany został w trybie doraźnym na karę 4 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności za zorganizowanie i przeprowadzenie w dniu 13 grudnia ub. r. akcji protestacyjnej w siedzibie Zarządu Regionalnego, podczas której wzywał do powołania zakładanych komitetów strajkowych i rozpoczęcia strajku powszechnego. (PAP)

Sąd Wojewódzki w Łodzi z dnia 30 grudnia ub. r. S. Stowik skazany został w trybie doraźnym na karę 4 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności za zorganizowanie i przeprowadzenie w dniu 13 grudnia ub. r. akcji protestacyjnej w siedzibie Zarządu Regionalnego, podczas której wzywał do powołania zakładanych komitetów strajkowych i rozpoczęcia strajku powszechnego. (PAP)

Sąd Wojewódzki w Łodzi z dnia 30 grudnia ub. r. S. Stowik skazany został w trybie doraźnym na karę 4 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności za zorganizowanie i przeprowadzenie w dniu 13 grudnia ub. r. akcji protestacyjnej w siedzibie Zarządu Regionalnego, podczas której wzywał do powołania zakładanych komitetów strajkowych i rozpoczęcia strajku powszechnego. (PAP)

Sąd Wojewódzki w Łodzi z dnia 30 grudnia ub. r. S. Stowik skazany został w trybie doraźnym na karę 4 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności za zorganizowanie i przeprowadzenie w dniu 13 grudnia ub. r. akcji protestacyjnej w siedzibie Zarządu Regionalnego, podczas której wzywał do powołania zakładanych komitetów strajkowych i rozpoczęcia strajku powszechnego. (PAP)

Sąd Wojewódzki w Łodzi z dnia 30 grudnia ub. r. S. Stowik skazany został w trybie doraźnym na karę 4 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności za zorganizowanie i przeprowadzenie w dniu 13 grudnia ub. r. akcji protestacyjnej w siedzibie Zarządu Regionalnego, podczas której wzywał do powołania zakładanych komitetów strajkowych i rozpoczęcia strajku powszechnego. (PAP)

Sąd Wojewódzki w Łodzi z dnia 30 grudnia ub. r. S. Stowik skazany został w trybie doraźnym na karę 4 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności za zorganizowanie i przeprowadzenie w dniu 13 grudnia ub. r. akcji protestacyjnej w siedzibie Zarządu Regionalnego, podczas której wzywał do powołania zakładanych komitetów strajkowych i rozpoczęcia strajku powszechnego. (PAP)

Sąd Wojewódzki w Łodzi z dnia 30 grudnia ub. r. S. Stowik skazany został w trybie doraźnym na karę 4 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności za zorganizowanie i przeprowadzenie w dniu 13 grudnia ub. r. akcji protestacyjnej w siedzibie Zarządu Regionalnego, podczas której wzywał do powołania zakładanych komitetów strajkowych i rozpoczęcia strajku powszechnego. (PAP)

Sąd Wojewódzki w Łodzi z dnia 30 grudnia ub. r. S. Stowik skazany został w trybie doraźnym na karę 4 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności za zorganizowanie i przeprowadzenie w dniu 13 grudnia ub. r. akcji protestacyjnej w siedzibie Zarządu Regionalnego, podczas której wzywał do powoł

Ruinare — znaczy burzyć

Epitafium dla baszty

BASZTA pod Zębem runęła. O tym już wszyscy wiemy. Że runie, mogliśmy się nawet tego spodziewać. Gruz baszty nie mają jednak epitafium. Epitafium, które byłoby alarmującym ostrzeżeniem przed ignorancją wobec pomników tożsamości kulturowej. Jeżeli brzmiałoby tak: — niech nie przywołuje się historii jako kreatora świadomości społecznej.

Runięcie Baszty pod Zębem, podobnie jak każdy z kataklizmów, porusza opinię publiczną. W historii konserwatorstwa polskiego tego rodzaju przykłady są niedoścignione. Wstrząsając nami co kilka lat, dając asumpt dla politycznych zainteresowań stanem i ochroną zabytków. Rodzą się wtedy wątpliwości, padają pytania, są zapewnienia, deklaracje, uspokojenia. Do następnego przypadku.

W Polsce opiekę nad zabytkami sprawuje mecenas państwowy. Oznacza to, że środki na ochronę i konserwację dóbr kultury łączy społeczeństwo. Społeczeństwo więc powinno być świadome, na co i z jakimi efektami inwestowane są złotówki, asygnowane z wypracowanych przez obywateli funduszy. Powinno być świadome społeczeństwo, powinni być świadomi radni.

Świadomość jest powinnością, jeśli nie obowiązkiem, nie tylko wobec spraw dotyczących nas samych, ale i przyszłych pokoleń. Stąd szczególna rola przypada organom przedstawicielskim obywateli w radach narodowych. Artykuł zatytułowany „Nim runęła Baszta pod Zębem. Zniwola konserwatorskiej psychotechniki” — pisał red. Barbary Kałty („Dziennik Bałtycki” z dnia 10 marca br.) — podejmuje próbę wyświeślenia zaistniałej katastrofy.

Na podstawie pytania autorce odpowiadają przedstawiciele państwowego nadzoru konserwatorskiego z jednej strony i monopolistycznego w naszym kraju przedsiębiorstwa wykonawczego, jakim są Pracownie Konserwacji Zabytków z drugiej.

Nadtytuł sugeruje „psychotechnikę”, z treści nie wynika jednak nic co może być nazwane odbijaniem piełki. Konfrontacja nadzoru z wykonawcą nie daje rozstrzygnięcia. W „Głosie Wybrzeża” z dnia 21 marca br. również trudno doszukać się winnych w artykule wojewódzkiego konserwatora zabytków „Conservare — znaczy chronić” — pisze autor inż. Tadeusz Chrzanowski. Dla czego nie zdołano ochronić Baszty pod Zębem — z jego artykułu nie wynika.

Po obu lekturach w głowie czytelnika pozostaje melankolia. Sprawę zacięcia opiekunów — jakim jest PTK, Red. Barbarze Kałtyce anonimowi przedstawiciele PKZ podobnie jak i wojewódzki konserwator zabytków tłumaczą zawyżkami, formalno-prawnymi uwagami z opieki nad zabytkiem, odwracając tym samym uwagę od istoty problemu.

Z GODNIE z treścią art. 25 ust. 1 „Ustawy o ochronie dóbr kultury i o muzeach” właściwie oraz użytkownicy zabytków zobowiązani są dbać o ich zachowanie, a „w szczególności zabezpieczyć przed zniszczeniem, uszkodzeniem i dewastacją”. Kto więc w świetle prawa był właścicielem lub użytkownikiem Baszty pod Zębem? Właścicielem lub użytkownikiem — powtarzamy — nie opiekunem.

Oto co wnosi do sprawy. Przedsiębiorstwo PKZ, tak wzięcnie prezentujące się opinii publicznej jako interdyscyplinarne i kompleksowo ratujące zabytki, woli w tym czasie bez skrępowań podejmować intratne finansowe prace, niż rzadko przy obiektach nie wpisanych do rejestru zabytków.

Mimo że nie zwolnił PKZ z obowiązku zabezpieczenia baszty, naczelny dyrektor PKZ Tadeusz Polak w odpowiedzi na

krytykując jego przedsięwzięcie artykuł pisze w „Życiu Warszawy” z dnia 20 grudnia 1980 roku: „Baszta pod Zębem w Gdańsku, która faktycznie uległa poważnemu zniszczeniu w ogóle nie była objęta żadnymi pracami ani przez nas, ani przez innego wykonawcę. Stosunek uwagi w tej sprawie autor (Marek Birnbaum) „Na pomoc zabytkom”, „Życie Warszawy” z

Jan M.
Bartnicki

dnia 8 grudnia 1980 roku) winien kierować pod właściwym adresem — użytkownikowi”.

Artykuł T. Polaka nosi tytuł „Na pomoc zabytkom i prawdzie”. A prawda jest taka, że zaktualizowany w tym samym, bo we wrześniu 1980 roku portfel zleceń gdańskiego oddziału PKZ nadal zobowiązuje to

przedsiębiorstwo jako generalnego wykonawcę do ratowania baszty.

W następnym, 1981 roku, kierownictwo oddziału PKZ w Gdańsku, w szeroko omawianym programie prac konserwatorskich zapowiada „Lepszy rok dla gdańskich zabytków”, „Głos Wybrzeża” ze stycznia 1981 roku, ani słowem nie wspomina już o grożącej za waleniem Baszcie pod Zębem. Trudno byłoby dać wiary, że nie wiedział o tym wojewódzki konserwator zabytków inż. T. Chrzanowski.

Odporność PKZ na moralne skutki efektów własnej beztróżki jest, delikatnie mówiąc, zadziwiająca. Jak w tym kontekście uwierzyć w deklarowaną miłość inż. T. Chrzanowskiego do zabytków?

BASZTA runęła. Nie chciano, czy nie potrafiono jej uratować? Ciśnienie w tym miejscu kolejne pytanie: czym jest ta samouielbiająca

się „polska szkoła konserwatorska”, z którą utożsamia się PKZ? Bo jeśli ściśle o konserwację chodzi, to zaprzeczeniem autoreklamy jest właśnie obraz zachowania gotyckich fortyfikacji.

Swoją opłakany stan zawdzięcza wyłącznie temu przedsiębiorstwu. Baszta pod Zębem podzieliła przebieg losów Narodzi i Browarnej.

To prawda, że konserwacja tych baszt nie była zadaniem łatwym, z reguły jednak w takich przypadkach PKZ czeka na zawaleniu obiektu. Opłaca się bowiem odbudowywać a nie konserwować.

Niestety, ten stan rzeczy jest nie do przełamania w obecnej strukturze przedsiębiorstwa, pozbawionego m.in. inspiracji płynących z postępu naukowo-technicznego.

Jeśli więc jest tak dobrze — jak usługują nam wzmówi profesjonalisci — to dlaczego jest tak źle?

Ogólnopolska konferencja ideologiczno — teoretyczna PZPR

Cele i założenia programowe konferencji

Słowo wstępne wygłoszone przez I sekretarza KC PZPR Wojciecha Jaruzelskiego

● Dokończenie ze str. 1

rnych i zewnętrznych przeciwników socjalizmu.

Mimo to pojawiają się niekiedy głosy, iż cierpiemy dziś nie tyle na deficyt teorii, ideologii, co towarów, a umownie nazywając — chleba.

To nieprawda! Nie ma tu dylematu „albo, albo”. Potrzebne jest i jedno i drugie. Niedostatek chleba wziął się m.in. właśnie z woluntaryzmu, z lekceważenia pryncypiów ideowych, co w ostatnich kilkunastu miesiącach pogłębiło zostało przez demagogię, ideologię destrukcyjną społeczną — błąd socjalizmu i życiowym interesem narodu polskiego.

Byłoby jednak błędem i krzywdzącym mniemaniem, iż pracę ideologiczną i szkoleniowo-wychowawczą rozpoczynamy od zera. Wielu towarzyszy działających przeciwko ideologii, pryncypiom i twórczo. Marksowskiśmy myśli teoretyczna ma w Polsce długą i piękną historię, ma i współczesny dorobek. Jest nierozłącznie związana z narodzinami klasowego, rewolucyjnego ruchu robotniczego, którego stulecie obchodzimy w bieżącym roku. Polska myśl marksistowska wniosła ważki wkład w rozwój międzynarodowej myśli socjalistycznej. Do tych najlepszych tradycji trzeba powrócić, dać odpowiedź na pytanie, które na progu II Rzeczy pośpolitej postawił Stefan Żeromski mówiąc: „Macież wy odwagę Lenina?” Wprawdzie to pytanie ma dzisiaj inną wymowę, inne odniesienie, to jednak jest nadal aktualne, jako wezwanie do czynu, sięganie po wzór najodważniejszy. Wszyscy działacze partyjnego frontu, w tym nasi partyjni intelektualiści, muszą dziś w sobie też leninowską odwagę odnaleźć, również po to, by odpowiedzieć na pytanie, jakie były najistotniejsze źródła i przyczyny słabości i niepowodzeń w naszej działalności ideologicznej.

Działanie rozwinięte, rozbudowane system szkolenia partyjnego nie zaowocował w momencie ciężkiej próby?

Działanie części zaplecza teoretycznego partii tak łatwo uległo cięgotom apologetycznym?

Działanie nie funkcjonuje należycie transmisja między teorią, a praktyką, między nauką a życiem, tocząc się walka?

Jest dzisiaj jasne, że praktyka polityczna ubiegłego okresu w znacznym stopniu przyjęła takiemu stanowi rzeczy. Najpierw przyjmowano określone założenia i decyzje, a później podbudowywano je teoretycznym uzasadnieniem.

Nie było zapotrzebowania na rzetelną analizę sprzeczności w łonie społeczeństwa oraz sposobu ich rozwiązywania jako siły napędowej rozwoju.

Z życia partyjnego zniknęły takie pojęcia jak krytyka i samokrytyka.

W gruncie rzeczy ignorowano a niekiedy wręcz z arogancją odnośno się do dorobku innych krajów socjalistycznych, nie były właściwie wykorzystywane efekty współpracy ideologicznej oraz wymiany doświadczeń z bratnimi partiami.

Jak dobrze wiemy idea, teoria, która opiera się na masie staje się siłą materialną. Błąd, deformacja osłabiła ideowe wpływy PZPR. W rezultacie przeciwnicy polityczni przechwycili i przeciwko partii skierowali nasze socjalistyczne hasła: walki o sprawiedliwość społeczną, o solidarność klasy robotniczej, o demokrację, o wychowanie społeczeństwa w duchu patriotycznych tradycji. Konieczna jest praca nad rewindykacją tych treści oraz ich przestrzegania w sferze działalności teoretycznej a przede wszystkim konsekwentnego wdrażania w całokształcie praktyki politycznej.

Działanie to będzie miało wiele cech pracy organizacyjnej, u podstaw, zwłaszcza w dziedzinie ideowego wychowania młodego pokolenia. Musimy przy tym zdecydowanie sięgnąć do źródeł, do klasyków marksizmu-leninizmu, do tradycji i doświadczeń polskiego ruchu robotniczego, do całej konstruktywnej tradycji narodowej.

Konferencja powinna pobudzić refleksję teoretyczną nad perspektywami dalszego rozwoju socjalistycznej Polski.

Jak wiadomo Komitet Centralny na swym ostatnim posiedzeniu przyjął projekt deklaracji ideowo-programowej „O co walczymy, dokąd zmierzamy”. Deklarację tę traktujemy jako ważny element odradzania się oraz potwierdzenia tożsamości ideowej i politycznej PZPR jako partii marksistowsko-leninowskiej.

Wakół spraw zawartych w deklaracji toczy się obecnie ogólnopartyjna dyskusja. Konferencja jest również elementem tej dyskusji przy czym — z uwagi na skład uczestników — na wyższym poziomie rozważań teoretycznych.

Powinniśmy bardziej precyzyjnie określić nasze miejsce i osiągnięty stopień budownictwa socjalizmu. Nie jest to zadanie łatwe i trudno będzie podczas bieżącej konferencji je zrealizować. Ale nie można pominąć tego problemu. Ma on bowiem dla naszej praktyki politycznej niezwykle istotne znaczenie.

W tym miejscu trzeba podkreślić rolę ruchu komitetów odrodzenia narodowego oraz idei tworzenia frontu porozumienia narodowego. Nie chcemy i nie możemy rozpatrywać tych kwestii opierając się na założeniu jedności moralno-politycznej w takim uproszczonym ujęciu jak próbowało to robić w minionych latach. Musi to być rozwiązanie w duchu leninowskim, wymagające głębszego zrozumienia aktualnej sytuacji zarówno łączących społeczeństwo, ale także i dzielących poszczególne jego odłamy bliższych i dalszych interesów, środków, haseł. Tylko z taką klasową świadomością można realistycznie budować przyszły patriotyczny porozumienia na gruncie nadrzędnych, służących Polsce Ludowej celów.

Na szereg istotnych pytań trzeba znaleźć pogłębione, rzetelne odpowiedzi wykorzystując doświadczenia walki ideologicznej i politycznej oraz dorobek podstawowych nauk społecznych — filozofii, socjologii, ekonomii politycznej, nauk politycznych. Takich zagadnień można wyliczyć wiele. Np. analiza struktury klasowej i siły świadomości naszego społeczeństwa; realizacja zasad sprawiedliwości społecznej i humanizmu socjalistycznego; rozwój demokracji socjalistycznej oraz formy demokracji wewnątrzpartyjnej; budzenie i rozwijanie świadomości państwowej oraz poczucia obywatelskiej odpowiedzialności za sprawy socjalistycznego państwa; polityka gospodarcza partii; działanie organizacji partyjnych w zakładach przemysłowych; udział klasy robotniczej w zarządzaniu; społeczna treść reformy gospodarczej; nowe zjawiska zachodzące w ruchu związkowym i młodzieżowym; konflikty i sprzeczności społeczne; problematyka etyczna, w tym polityczna społeczna oraz przejawy neomaterializmu; badanie i ocenianie opinii publicznej; usuwanie narosłych nieprawidłowości oraz skutków niepowodzeń.

Czego więc oczekujemy od konferencji?

Spodziewamy się, że odegra w obecnych, nowych warunkach istotną rolę w zakresie zweryfikowania i ożywienia pracy mającej na celu określenie zadań partii oraz całego frontu ideologicznego w sferze:

— odrzucenia i umiarkowania wiary w ideologię socjalizmu oraz możliwość pełnego ich urzeczywistnienia na gruncie programu i polityki partii, w procesie realizacji uchwał IX Zjazdu;

— upowszechnienia znajomości teorii marksizmu-leninizmu, umiejętności klasowej oceny zjawisk życia społecznego, twórczego podejścia do złożonych problemów rozwoju socjalizmu;

— ideowego uzbrojenia partii do skutecznej obrony marksizmu-leninizmu, do aktywnej walki ideologicznej i politycznej z przeciwnikami socjalizmu, z imperialistycznym dywersją;

— kształtowania nowoczesnej kultury politycznej, łączącej świadomość demokratycznej praw z poczuciem obywatelskiej odpowiedzialności wobec państwa;

— formułowania naukowej świadomości historycznej, w której szacunek dla patriotycznych, postępowego dziedzictwa przeszłych pokoleń łączy się z uświadomieniem wyjątkowości nauk z doświadczeń przeszłości;

— podnoszenia stanu wiedzy ekonomicznej, zaspieszania w społeczeństwie świadomości więzi między jakością pracy a poziomem życia jednostek i zbiorowości, upowszechniania znajomości praw i mechanizmów rozwoju społeczno-gospodarczego;

— kształtowania szacunku dla wydajnej i dobrze zorganizowanej pracy jako źródła dóbr materialnych oraz wartości moralnej, jako prawa i obowiązku oraz kryterium oceny jednostki;

— upowszechniania idei międzynarodowości, ściśle związanej z najgłębiej pojmowaną rozumieniem narodowości i klasowych racji, krzewienia poczucia solidarności z krajami: socjalistycznymi, ze Związkiem Radzieckim, z międzynarodowym ruchem robotniczym i komunistycznym, z walką narodów o niepodległość państwa wy oraz o społeczne wyzwolenie.

Tym wyliczeniem niektórych stojących przed nami problemów pragnę do słowa wstępne zakończyć.

Życzę towarzyszy i towarzyszyom owocnych obrad, wartościowych, twórczych wyników pracy.

Bieżące i perspektywiczne zadania frontu ideologicznego partii

Referat wygłoszony przez Stefana Olszowskiego

(SKRÓT)

Obecna sytuacja w naszym kraju jest ściśle związana z sytuacją w Europie i na świecie. Nieprawda jest, co głoszą nieuprzedzeni na Zachodzie, zwłaszcza w USA, że wydaniem w Polsce stały się jednym z źródeł napięcia w stosunkach międzynarodowych. Wręcz przeciwnie — wydarzenia te były w wielkim, być może decydującym stopniu, pochodną gwałtownego zaostrzenia sytuacji międzynarodowej. Nasz kraj miał stać się pierwszym poligonem walki o destabilizację i rozbić systemu socjalistycznego, o zmianę układu sił w Europie, o rewizję porozumień z Jaltę układów poczdamskich.

Wprowadzenie stanu wojennego przerwało ten bieg wydarzeń, zapobiegło największemu od II wojny światowej zagrożeniu narodowych interesów polskich.

Doświadczenia tego okresu z wielką ostrością odradzają świadomość, że budujemy socjalistyczną Polskę w warunkach podziału świata na dwa przeciwstawne systemy, w warunkach globalnej walki klasowej, która ma wiele frontów, a każdy z nich znajduje swe odbicie w wewnętrznej walce klasowej.

Obecna sytuacja w naszym kraju jest ściśle związana z sytuacją w Europie i na świecie. Nieprawda jest, co głoszą nieuprzedzeni na Zachodzie, zwłaszcza w USA, że wydaniem w Polsce stały się jednym z źródeł napięcia w stosunkach międzynarodowych. Wręcz przeciwnie — wydarzenia te były w wielkim, być może decydującym stopniu, pochodną gwałtownego zaostrzenia sytuacji międzynarodowej. Nasz kraj miał stać się pierwszym poligonem walki o destabilizację i rozbić systemu socjalistycznego, o zmianę układu sił w Europie, o rewizję porozumień z Jaltę układów poczdamskich.

Wprowadzenie stanu wojennego przerwało ten bieg wydarzeń, zapobiegło największemu od II wojny światowej zagrożeniu narodowych interesów polskich.

Doświadczenia tego okresu z wielką ostrością odradzają świadomość, że budujemy socjalistyczną Polskę w warunkach podziału świata na dwa przeciwstawne systemy, w warunkach globalnej walki klasowej, która ma wiele frontów, a każdy z nich znajduje swe odbicie w wewnętrznej walce klasowej.

Doświadczenia tego okresu z wielką ostrością odradzają świadomość, że budujemy socjalistyczną Polskę w warunkach podziału świata na dwa przeciwstawne systemy, w warunkach globalnej walki klasowej, która ma wiele frontów, a każdy z nich znajduje swe odbicie w wewnętrznej walce klasowej.

Obecna sytuacja w naszym kraju jest ściśle związana z sytuacją w Europie i na świecie. Nieprawda jest, co głoszą nieuprzedzeni na Zachodzie, zwłaszcza w USA, że wydaniem w Polsce stały się jednym z źródeł napięcia w stosunkach międzynarodowych. Wręcz przeciwnie — wydarzenia te były w wielkim, być może decydującym stopniu, pochodną gwałtownego zaostrzenia sytuacji międzynarodowej. Nasz kraj miał stać się pierwszym poligonem walki o destabilizację i rozbić systemu socjalistycznego, o zmianę układu sił w Europie, o rewizję porozumień z Jaltę układów poczdamskich.

Wprowadzenie stanu wojennego przerwało ten bieg wydarzeń, zapobiegło największemu od II wojny światowej zagrożeniu narodowych interesów polskich.

Doświadczenia tego okresu z wielką ostrością odradzają świadomość, że budujemy socjalistyczną Polskę w warunkach podziału świata na dwa przeciwstawne systemy, w warunkach globalnej walki klasowej, która ma wiele frontów, a każdy z nich znajduje swe odbicie w wewnętrznej walce klasowej.

Doświadczenia tego okresu z wielką ostrością odradzają świadomość, że budujemy socjalistyczną Polskę w warunkach podziału świata na dwa przeciwstawne systemy, w warunkach globalnej walki klasowej, która ma wiele frontów, a każdy z nich znajduje swe odbicie w wewnętrznej walce klasowej.

państwa. Jesteśmy natomiast żywo zainteresowani rozwojem dialogu i konstruktywną współpracą z Kościołem. Przecistawiamy się jednak nadużyciu ambony dla działalności antypaństwowej i antysocjalistycznej.

Odradzając zaufanie społeczne do socjalistycznego programu reform, tworząc warunki do nowego porozumienia narodu, jednocząc wszystkie środowiska społeczne wokół nadrzędnego zadania wyprowadzenia kraju z kryzysu, z całą konsekwencją zmierzamy i zmuszamy do usuwania wpływów przeciwników politycznych ze świadomości społecznej.

Centralnym problemem ideologicznej działalności partii jest dziś szerokie dotarcie do klasy robotniczej i pozyskanie jej dla programu PZPR. Przywrócić miejsce partii w życiu klasy robotniczej, zaś robotników w partii — oto jak można najkrócej ująć to wielkie zadanie.

Przeciwnicy ustroju, wykorzystując brak doświadczenia młodego pokolenia Polaków, a także słabość organizacji młodzieżowej i całego systemu wychowawczego, stawali się niebezpiecznym, szkodliwym dla państwa.

Próby podważania i demonstrowania systemu socjalistycznego, który powstał po II wojnie światowej mają długą historię. W ostatnim okresie przeżyły one postać powrotu do polityki konfrontacji — immanentnie widzi w niej dziś możliwość hamowania negatywnych dla siebie procesów, odzyskania wpływu.

Kraj nasz już od wielu lat jest obiektem szczególnego zainteresowania i ataku sił imperialistycznych. Uznano bowiem, że Polska jest najbardziej podatna na oddziaływanie ideologiczne i propagandowe.

Nastający w latach siedemdziesiątych kryzys społeczno-ekonomiczny i niezadowolone społeczeństwo stworzyły podglebie do krzewienia nastrojów opozycyjnych.

Powstał i rozwinął się dążeń KOR oraz stał się grupą, z której później utworzono KPN. Wokół tych grupowań skupiono dużą część sił, do tej pory działających w rozproszeniu, kodery antysocjalistycznej, od lat zaangażowanej w działalność przeciwko socjalizmowi. Równocześnie podjęto — przy pomocy oraz wsparciu z zagranicy — wychowanie nowych kadry działaczy antysocjalistycznych. Towarzyszyło temu coraz bardziej agresywne „urabianie” polskiego społeczeństwa za pomocą rozgłosu i dywersyjnych a także intensyfikacja działalności wywrotowej.

Formułując zadania dla frontu ideologicznego partii mamy świadomość, że stojemy wobec wielkiego i złożonego problemu. Punktem wyjścia uczynić musimy ocenę stanu świadomości społecznej i charakteru zmian w tej sferze przebiegających.

Jedną z najistotniejszych przyczyn kryzysu, które najciężniej zaważyły na głębokiej dezintegracji świadomości społecznej były odstępstwa w praktyce politycznej od podstawowych zasad budownictwa socjalistycznego i odejście od naukowej, marksistowsko-leninowskiej oceny rzeczywistości społecznej.

Szczególnie negatywne skutki przyniosły odstępstwa od zasad socjalizmu, dotyczące partii i mechanizmów demokracji socjalistycznej. Zniekształcenia do tej istoty oraz prowadzą do osłabienia i rozkładu partii i naruszania jej więzi z ludźmi pracy. Błędy w tej sferze opóźniły procesy formowania so-

nał mianem „linii socjalistycznej odnowy”. Jednakże ówczesne działania partii, ostrożne i wewnętrzne, przetrwały ostre kryzys, atakowane bezwzględnie przez przeciwników politycznych nie przyniosło oczekiwanych rezultatów. Zmienił się sytuację, miało miejsce 13 grudnia 1981 r.

Walka podjęta przez przeciwników ustroju niosła realne zagrożenie socjalistycznemu państwu i materialnym podstawom bytu narodu. Podważała wiary międzyklasową i nierzadko struktury życia społecznego. Powodowała zniekształcenia ogromnych obszarów świadomości społecznej.

Po pierwsze — dezawuując teorię marksistowsko-leninowską oraz podstawowe zasady socjalizmu. Wraz z tym przystąpiono do dystrybucji dorobku całego trzydziestoletniego państwa Ludowego.

Po drugie — kwestionując i podważając przewodną rolę partii marksistowsko-leninowskiej w budownictwie socjalizmu. Atak na partię prowadzony był w sposób szczególnie zacięty.

Po trzecie — prowadzono działania, które miały na celu osłabienie poczucia odpowiedzialności za swój kraj, środowisko i kraj, zniekształcenie świadomości ekonomicznej.

Po czwarte — dążono do wypaczenia pojęcia patriotyzmu, usiłując nacisnąć je treściami nacjonalistycznymi i antyideologicznymi. Głównym celem czyniono podważenie naszego sojuszu ze Związkiem Radzieckim i innymi państwami socjalistycznymi.

Negatywne skutki agresywnej propagandy w tej sferze przebiegały w różnym stopniu dotknęły poglądy i postaw rozmaitych środowisk społecznych.

Najbardziej negatywnie oddziaływały na młodzież. Przeciwnicy socjalizmu wywarli również negatywny wpływ na świadomość części członków partii.

Nie wolno zapominać, że w tym czasie w obłazach partii i mechanizmów demokracji socjalistycznej, Zniekształcenia do tej istoty oraz prowadzą do osłabienia i rozkładu partii i naruszania jej więzi z ludźmi pracy. Błędy w tej sferze opóźniły procesy formowania so-

Realne niebezpieczeństwo zburzenia socjalistycznej pa-

tworzył grunt, na który padała ziarna koncepcji opozycyjnych i prawicowych — odradzająca klasowa kryteria oceny sytuacji i marksistowskie poglądy.

Tow. W. Jaruzelski na VII Plenum KC — stwierdził, że — jak dowodzi doświadczenie — nurt oportunistyczny powoduje destrukcję w szeregu partii, staje się obiektem sojusznikiem sił antysocjalistycznych i stanowi realne zagrożenie.

Szkoda też partii, ci, którzy działają poza jej demokratycznymi strukturami komentując i próbując korygować jej działalność, posługując się tym celu lewacką frazeologią.

W procesie ideowej konsolidacji wielkie znaczenie ma debata nad projektem deklaracji programowej PZPR „O co walczymy, dokąd zmierzamy”. Określenie w nowych warunkach historycznych jasnych zasad ideowych partii stać się powinno ważnym czynnikiem umacniania jej jedności i siły.

Ta zasadnicza sprawa wyznacza rangę działalności frontu ideologicznego partii. Pragnę podkreślić, jak wielkie znaczenie dla odzyskania przez nią poparcia klasy robotniczej i zaufania społeczeństwa ma konsekwentna realizacja procesu socjalistycznej odnowy, czy lepiej powiedzieć socjalistycznego odrodzenia.

Wokół tych zadań rozwijamy ideę porozumienia narodowego, którego fundamentem politycznym jest sojusz robotniczo-chłopski i partnerska współpraca ze stronnictwami ZSL i SD. Władzy potrzebne aktywne wsparcie grup społecznych, dialog z każdym środowiskiem. Podtrzymujemy w pełni ideę budowy Frontu Porozumienia Narodowego, którego wstępna forma są powołane coraz szerzej obywatelskie komitety odrodzenia narodowego.

Najbardziej negatywnie oddziaływały na młodzież. Przeciwnicy socjalizmu wywarli również negatywny wpływ na świadomość części członków partii.

Nie wolno zapominać, że w tym czasie w obłazach partii i mechanizmów demokracji socjalistycznej, Zniekształcenia do tej istoty oraz prowadzą do osłabienia i rozkładu partii i naruszania jej więzi z ludźmi pracy. Błędy w tej sferze opóźniły procesy formowania so-

Realne niebezpieczeństwo zburzenia socjalistycznej pa-

korzeń wśród młodzieży poglądy obce socjalizmowi. Wywołują one trudne zadania ideowo-wychowawcze dla odradzającego się ruchu młodzieżowego. Partia może i musi pomóc, ale nie robi tego za niego. Misją partii jest natomiast zapewnienie realnych perspektyw rozwoju młodego pokolenia.

Dziś, jak nigdy dotąd, konieczne jest wypracowanie nowej i nowoczesnej koncepcji edukacji marksistowsko-leninowskiej, uwzględniającej specyfikę poszczególnych środowisk społecznych.

Niezwykle ważną płaszczyzną długofalowej działalności ideologicznej jest sfera świadomości historycznej narodu. Siła stała się ona w ostatnich miesiącach sferą ostrej walki.

Propagować należy w jeszcze większym stopniu niż dotychczas wartości proletariackie, internacjonalizmu, rozwijając poczucie solidarności i braterskiej więzi ze wszystkimi podstawowymi siłami państwa społecznego w świecie, nade wszystko zaś z krajami socjalistycznymi, z Związkiem Radzieckim i innymi państwami socjalistycznymi.

Swoją internacjonalizm czerpiemy z najlepszych wartości i patriotyzmu — postępowych tradycji narodu polskiego, z naszej marksistowsko-leninowskiej ideologii.

Wyraża się on szczególnie w naszym stosunku do bratniej KPR, do partii Lenina, w umiarkowaniu polsko-radzieckiej przyjaźni i sojuszu, potrzebnych, odbywają narodem państwom, a dla nas stanowiących najważniejszą gwarancję trwałości niepodległości, terytorialnej integralności, bezpieczeństwa Polski. Nasze więzi z ZSR są nieusuwalne i partia zdecydowanie przeciwstawia się wszelkim próbom ich osłabienia.

Stoimy dziś przed niezmierzonym ważnym zadaniem budowy frontu ideologicznego. Jakość, siła i skuteczność działań zależy przede wszystkim od jakości i skuteczności partii. Ale i odwrotnie — odzyskanie przez partię jej tożsamości ideologicznej zależy w niemałym stopniu od naszych działań na froncie ideologicznym.

(PAP)

Przebieg obrad konferencji

● Dokończenie ze str. 1

Zagajaniem do dyskusji były referaty Adama Łopatkę z Instytutu Państwa i Prawa PAN, który przedstawił temat „Teoria demokracji socjalistycznej i jej aktualne problemy polityczne”. Edwarda Erazmusa z Instytutu Badania Podstawowych Problemów Marksizmu-Leninizmu, który mówił o „Przewodniczący partii w systemie politycznym PRL”. Jerzego Kuśnierza z WSNS, który podjął sprawę „Przewodniczący partii w państwie” oraz Leszka Gilego z SGPS — „Leninowski koncepta związków zawodowych, a współczesność”.

Obrazem sekcji trzeleż poświęconej „Głównym problemom walki ideologicznej” przewodniczył sekretarz KC Marian Orzechowski.

Punktem wyjścia do dyskusji były referaty: wiceministra spraw zagranicznych Józefa Wójcika — „Stosunki Wschód-Zachód: aspekty ideologiczne”; Jerzego Kossaka (WSNS) —

„Spór o dziedzictwo ideowe w kulturze”; Tadeusza Walichowskiego (Akademia Spraw Wewnętrznych) — „Społeczno-polityczne i ekonomiczne treści zachodnioimperialistycznej wizji zionizmu terytorialnego”.

W sekcji „Zawody” podjęto wątek „Naukowo-teoretyczne podstawy propagandowej działalności partii”. Obrady prowadził członek Biura Politycznego, sekretarz KC PZPR — Stefan Olszowski.

Podstawą do dyskusji były referaty: Stanisława Kuśnierza (WSNS) „Teoretyczne problemy propagandy partyjnej”, Leszka Wójcika (WAP) — „Propaganda a walka ideologiczna” oraz Władysława Loranca — przewodniczącego Komitetu ds. Radia i Telewizji, który scharakteryzował temat „Przebieg w świadomości społecznej a zadania środków przekazu”.

Dyskusja w sekcjach kontynuowana była w sobotę 3 bm. od godzin

CO GDZIE KIEDY

G-7078	ny. (Poborowi mogą być zwolnieni od służby wojskowej). Gdańsk, Podwałe Staromiejskie 52.	G-7709	WIAZANIA narcisarzy bez pleczników, uszkodzone – Warsztaty naprawy sprzętu sportowego. Sopot ul. Boczańska 1.	G-3892	POŚREDNICTWO handlowe sprzętu wodny, sportowy turystyczny. UPT 5, skrytka 459
--------	--	--------	---	--------	---

